

ZVONČEK

2. ČÍSLO

POZOR!
PRICHÁDZA
VEĽKÁ NOC!

PLA 'N
OBLIEVAČKY

- EDITORIÁL -

Milí čitatelia, žiaci,

práve sa vám dostalo do rúk druhé číslo nášho školského časopisu Zvonček. Od posledného zimného čísla sa toho veľa zmenilo. Mrazivú zimu vystriedala slnečná jar a zmeny sa udiali aj v našej škole. Môžete sa tešiť na nové aktuality zo života školy, ktoré si pripomenieme aj vďaka našim šikovným redaktorom, ktorí ich pre vás spracovali do nového jarného vydania. Obdobie od januára do marca bolo nabité vedomostnými, športovými, recitačnými súťažami, olympiádami, výletmi, lyžiarskym výcvikom, besedou so spisovateľom Ľubomírom Feldekom, besedou s policajtmí pre žiakov 8. a 9. ročníka, besedou so včelárom pre žiakov druhého ročníka, či anglickým divadelným predstavením Pinochio. Na stránkach nového čísla zhrabujeme posledné udalosti, pochválime sa aj našimi úspešnými spolužiakmi, ktorí sa umiestnili v rôznych spomínaných súťažiach a prinesieme aj zaujímavé čítanie z vlastnej tvorby žiakov. Na nasledujúcich stránkach vám opäť ponúkame rozhovory, recenzie, fotografie, zábavnú rubriku a nebudú chýbať ani vtipné výroky našich žiakov, ktorých je neúrekom. Ďalšie pikošky (spisovne – pikantérie 😊) sa dozviete, keď si prečítate nový Zvonček.

Na záver vám prajeme príjemné úsmevné chvíle strávené s naším časopisom.

Vaša redakčná rada

Redakcia

Tomáš Ďuriška

Veronika Mazáňová

Ivana Pokorná

Karin Štefčíková

Viktória Schusterová

Scarlet Trávníková

Viktória Čižmáriková

Viktória Matejová

Karolína Medeková

Viktória Adamkovičová

Adriána Boldišová

Lucia Drahovská

Jana Vyletelková

Marcela Bačková

Slávka Bečková

Lívia Franková

Tatiana Jančovičová

Ema Kutňanská

Alexandra Atovičová

Alexej Emil Chochula

Adam Jakube

Emma Paškrtová

Sofia Voleková

Interview – PaedDr.

Tatiana Halmešová

Kde a čo ste študovali?

Študovala som učiteľstvo prvého stupňa na Pedagogickej fakulte v Nitre do roku 1993, potom som 2 roky učila vo Veľkých Ripňanoch a od roku 1995 som tu.

Vždy bolo vašim snom stať sa učiteľka?

Kedysi som chcela byť zdravotnou sestrou, no potom v 8. ročníku som chcela ísť na strednú školu pedagogickú do Modry, ale keďže ma tam nezobrali, tak som skončila na gymnáziu v Topoľčanoch a odtiaľ som išla na Vysokú školu pedagogickú.

Viete si teda predstaviť, že by ste sa venovali niečomu inému?

Aj áno, určite by to bolo stále niečo s deťmi alebo s nejakým riadením, nejaká práca s číslami, s papierovaním, no v kancelárii asi nie.

Čo by ste zmenili na našej škole?

Na našej škole ako budove by som nezmenila nič, naša škola je krásna, vybavená tým najmodernejším zariadením. Jediné čo by som zmenila, avšak to nie je v mojej moci je, aby si deti uvedomili, že to vzdelanie je fakt dôležité a aby na to nekašľali.

Čakajú našu školu nejaké ďalšie zmeny?

Veľké zmeny nás teraz určite nečakajú, ale v najbližšej dobe prídu nové interaktívne tabule do špecializovaných učební, ako je učebňa fyziky, biológie, nemčiny.

Páčilo sa vám viac pracovať ako učiteľka alebo ako zástupkyňa?

Niekedy mi chýba učenie, predsa len teraz je to viac o tej administratívnej práci, ale myslím si, že to zvládam. Ešte stále učim informatiku, len už učim staršie deti, a je to iné než s tými prváčikmi.

Emma Paškrtová, Alexandra Atovičová 9. A

Ste spokojná s výsledkami našich žiakov na súťažiach?

Jasné, naša škola má veľmi dobré meno, či už je to v recitačných, športových alebo vo vedomostných súťažiach. Máme veľa šikovných detí, ktoré sa do týchto aktivít zapájajú a dosahujú veľmi dobré výsledky.

Ktorý pracovný deň je pre vás najťažší?

Aj keď sa teším na piatok, piatky bývajú dosť hektické, pretože sa kontroluje všetka dokumentácia a systémy.

Plánujete nových členov do učiteľského zboru?

To zatiaľ nevieme, máme aj učiteľov v dôchodcovskom veku, ale toto všetko ešte budeme riešiť v auguste.

Čomu sa venujete vo voľnom čase?

Vo voľnom čase sa venujem svojej rodine, svojim vnučkám, lyžovaniu, záhrade a takým bežným veciam.

Ako si predstavujete svoju starobu, teda obdobie, keď odídete do dôchodku?

To si vôbec neviem predstaviť. Možno aj nič, lebo toto je tak vyčerpávajúce povolanie, v ktorom človek existuje napríklad 30 rokov, v takom hektickom svete, že si potom zaslúži oddychovať.

Prvé dojmy: rozhovor s prvákmi

Tak, ako v prvom čísle aj teraz vám ponúkame rozhovor s našimi najmladšími spolužiakmi, prvákmi. Naše redaktorky sa spýtali na prvé dojmy žiakov z 1. A triedy, ktorú má p. uč. Mgr. Renata Krajčíková. Deti odpovedali stručne, ale veď to stačí, nie? ☺ Prváčikom želáme veľa úspechov a nech ich škola stále baví. ☺

Baví vás učiť sa?

Áno vieme už písať, čítať a aj počítať.

Aký predmet máte najradšej?

Najradšej máme telocvik a výtvarnú.

Čo vám najviac chutí na obed?

Buchty a halušky.

Vrátili by ste sa do škôlky?

Nie, je tam veľká nuda lepšie je v škole.

Máte radi vašu triednu pani učiteľku?

Áno, lebo je na nás milá a dáva nám jednotky.

Čo vám chýba zo škôlky?

Mohli sme sa tam hrať.

Akú učebnicu máte najradšej?

Matematiku a čítanku.

Viktória Schusterová, Scarlet Trávníková 6. B

Čo sa udialo.....

Čo vám napadne pri slove lyžiarsky? Môžu to byť lyže, zima, kopa snehu, zima, týždeň so spolužiakmi, zima, päť dní bez školy, ale predovšetkým sú to zážitky, ktoré zostanú v spomienkach po celý život a, samozrejme, veľká zimáá.

18. 2. sa na ten svoj lyžiarsky do Jasenskej doliny vybrali žiaci zo 7. A triedy. Pozor na nich dávali pani učiteľka Mikuličová a pán učiteľ Kupec.

Lyžiarsky výcvik trval do piatku 22. 2. Zúčastnilo sa ho 24 žiakov a 2 učitelia. Cesta trvala cca 2 hod. Boli sme ubytovaní v penzióne Brest. Smiech nás rýchlo prešiel, keď sme sa postavili na lyže. Niektorí sme nabrali inštruktorov, niektorí takmer zleteli do potoka a niektorí padli do jamy. Boli sme rozdelení do skupín podľa toho, kto sa ako vedel lyžovať. Každým dňom sme sa zlepšovali. V utorok a v stredu sme sa išli lyžovať na veľký svah. V piatok bola súťaž v slalome. A tu si môžete pozrieť výsledky:

Chlapci: 1. miesto – Šimon Beňo, 2. miesto – Tomáš Belán, 3. miesto – Patrik Belán.
Dievčatá: 1. miesto – Janka Vyletelková, 2. miesto – Miška Medeková, 3. miesto – VikiAdamkovičová. Cenu za najlepšie zlepšenie získali: Róbert Schmizing a Miška Medeková.

V penzióne varili výborne. Každý večer si dievčatá na chodbe spievali a rozprávali sa s „Paštikármí“ (Bratislavčanmi). V piatok – deň odchodu sa nikomu nechcelo ísť domov, všetci sme chceli ešte minimálne 1 týždeň zostať.

Chcem sa poďakovať pánovi učiteľovi Kupcovi a pani učiteľke Mikuličovej, ktorí mali s nami trpezlivosť a vydržali do konca lyžiarskeho a robili nám super program. Tento „lyžarák“ bol jednoducho nezabudnuteľný!

(PS: Heslo od wifi pre budúce generácie: Brest123) ☺

anonym

V pondelok 11. februára k nám do školy zavítalo anglické divadlo. Bolo to anglicko-slovenské divadlo. Celé divadlo bolo o zážitkoch Pinocchia a jeho otca Geppetta. Začínalo to tak, že starý rezbár Geppetto si vyrezal z dreva drevenú bábkú, ktorá neskôr ožila. Bábkú nazval Pinocchio a správal sa k nemu, ako keby to bol jeho syn. Jedného dňa sa Pinocchio rozhodol, že chce chodiť do školy. Myslíte, že tam išiel? Nie. Každý deň ho postretlo iné dobrodružstvo, ktoré si nechcel nechať ujst'. Jeden deň ho zastavilo bábkové divadlo, ktoré chcel veľmi vidieť. Potom stretol dvoch zlodejov, ktorí ho chceli okradnúť. Neskôr ho zastavil okoloidúci chlapec, ktorý išiel do sveta hračiek. Pinocchio samozrejme, najskôr nechcel ísť, ale chlapec ho nakoniec prehovoril a Pinocchio odišiel spolu s ním. Zatiaľ čo si Pinocchio užíval vo svete hračiek, starý Geppetto cestoval a hľadal ho. Nakoniec sa Pinocchio za Geppettom vrátil. Potom žili znova spolu v Geppettovom dome. Príbeh sa skončil šťastne, ako aj každá rozprávka. Divadlo bolo veľmi pekné a herci rozprávali po anglicky, ale aj po slovensky pre tých, čo sú v angličtine menej zdatní. Hercom ďakujeme, že prišli na našu školu a prajeme im veľa úspechov aj na iných školách. Livia Franková, Slávka Bečková 8. A

Vzácný hosť

8. februára našu školu navštívil uznávaný spisovateľ, klenot slovenskej literatúry, pán Ľubomír Feldek. Naším redaktorkám ochotne aj napriek časovej tiesni poskytol krátky rozhovor, ktorý vám exkluzívne ☺ prinášame na stránkach Zvončeka. S pánom Feldekom by sa dalo hovoriť o všeličom. Opýtať sa, napríklad, ako sa má pani Oľga (manželka), mohli by sme si pohovoriť o divadelných predstaveniach na slovenských i českých scénach, lebo tu i tam sa hrajú jeho hry. Rovnako zaujímavý by bol rozhovor o tajomstvách dobrého prekladu, o literatúre a spisovateľoch, lebo on iste vie, čo bolo aj nebolo napísané, o výtvarnom umení a výtvarníkoch. Mohli by som sa opýtať, kde je práve doma.. O autoroch niekedy platí, že čím menej o nich vieš, tým viac ich obdivuješ. Preto sme mu položili len polovicu otázok, ktoré sme mali pôvodne pripravené ☺.

Pán Feldek, keby nie ste spisovateľom, akému povolaniu by ste dali prednosť?

Vyštudoval som slovenčinu. Nikdy som síce neučil, ale bol by som učiteľom slovenského jazyka. Tu v Bojnej je samá história a som rád, že som si mohol v Bojnej zaspomínať na staroslovienčinu a aj na Konštantína a Metoda.

Čo vás inšpiruje pri písaní kníh a básní?

V tomto veku sa viac venujem divadlám ako knihám. Najväčšia inšpirácia pre mňa je určite divadlo samotné. Vždy si vážim, keď ma divadlo potrebuje a objedná si nejaké rozprávky. V Bratislave sa hrá rozprávka, Ako sa stal Lomidrevo kráľom, verím, že sa naň prídete pozrieť. Čiže pre mňa najlepšou inšpiráciou je objednávka.

Naši žiaci z 9. ročníka plánujú ísť na divadelnú adaptáciu Zamilovaný Shakespeare, ktorá vznikla na základe slávneho a cenami ovenčeného filmu, Shakespeare in Love, ktorý ste vy sám preložili. Máte radi tohto anglického renesančného dramatika?

Preložil som dvadsať Shakespearových hier, takže ste sa celkom prirodzene obrátili na mňa, keďže je to hra, kde sa citujú Shakespearove sonety. Časť tejto hry som mal dopredu preloženú, a tiež som mal viacej preložených Shakespearových hier. Predsa len jeho hry sa hrávajú neustále. Obyčajne sa stáva z filmov divadelná hra, ale v prípade Shakespeare in love, bol postup veľmi výnimočný, pretože z tohto filmu urobili divadelnú hru. Momentálne sa hráva po celej Európe a aj po celom svete. Veľa divadelných hier na Slovensku bolo prehraných práve v Nitre a režíroval to Peter Oravec, ktorý to zrežíroval veľmi dobre. Dúfam, že sa vám táto divadelná hra bude páčiť.

Môžete nám prezradiť odkedy sa venujete samotnému prekladu kníh?

Je to moje hobby, keď sa nájde niečo pekné čo sa mi páči, tak to preložím. Prózu môže prekladať každý, kto ovláda jazyky. Poéziu môže prekladať básnik aj keď neovláda jazyk, pretože niekto vám s tým jazykom pomôže. S metaforami, s rýmami si musí poradiť každý sám. Takže preto ja rád prekladám veršované hry. Teraz rád prekladám veci, ktoré sú poéziou, a nie len divadelné scenáre, ale aj tie, kde sú rýmy, čiže keď je to náročné. Lebo tie ľahké urobí takmer hocikto, ale tie ťažké len ja. (smiech)

Prečo váš prvý knižný debut, Hra pre tvoje modré oči, bol zhabaný (zošrotovaný)?

Tak bolo to také obdobie, s vašou pani učiteľkou som sa rozprával o konkretistoch, takže ona o tom tiež veľa vie. My sme mali teda trnavskú skupinu – konkretisti (senzualisti). Táto

skupina bola neskôr zakázaná, pretože narušila systém, ktorý vtedy vládol v umení, pretože umenie musí slúžiť v ideológii a naša konkretistická poézia bola antideologická. Celý konkretizmus sa skrýva v zážitkoch, nielen tých predpísaných. Keď už bola zakázaná skupina, tak bolo zakázané všetko, a tak sa tam dostala knižka pre deti. Táto knižka sa volala Hra pre tvoje modré oči, a keď vám hľadajú chybu, tak ju vždy nájdú. Bola taká doba a cenzúra ju našla. V tejto knižke bola pre nich metafora – *Čiňanky majú šikmé oči, vidia šikmý svet, kde ty vidíš rovinku, oni vidia briežok, tam môžu sa všade sánkovať* – obvinená, že je rasistická. Vláda vtedy takéto knihy šrotovala a mysleli si, že metafora je niečo nebezpečné.

Ste ešte v kontakte s ostatnými spisovateľmi, ktorý tiež pôsobili v trnavskej skupine (Ján Stacho, Jozef Mihalkovič, Ján Šimonovič, Ján Ondruš)?

Bohužiaľ, už žijem len ja a Jozef Mihalkovič. S pánom Mihalkovičom sa občas stretnem, čiže áno, som.

Prečo ste dali svojej prvej knihe názov Hra pre tvoje modré oči (r. 1959)?

O chlapčekomu ktorý je hlavnou postavou tejto knižky, som napísal že má modré oči. Neskôr som sa oženil a narodil sa mi syn Martin a mal modré oči. V poézii je ako keby všetko vopred prorokované, čo sa aj stane.

Aké bolo vaše detstvo?

Detstvo je vždy dobré. Teda pokiaľ vás v tej dobe, v ktorej som ja vyrastal, neposlali do koncentračného tábora, ako to bolo za holokaustu. Vtedy sa to detstvo nevydarí. Ale inak sa dá to detstvo vydržať.

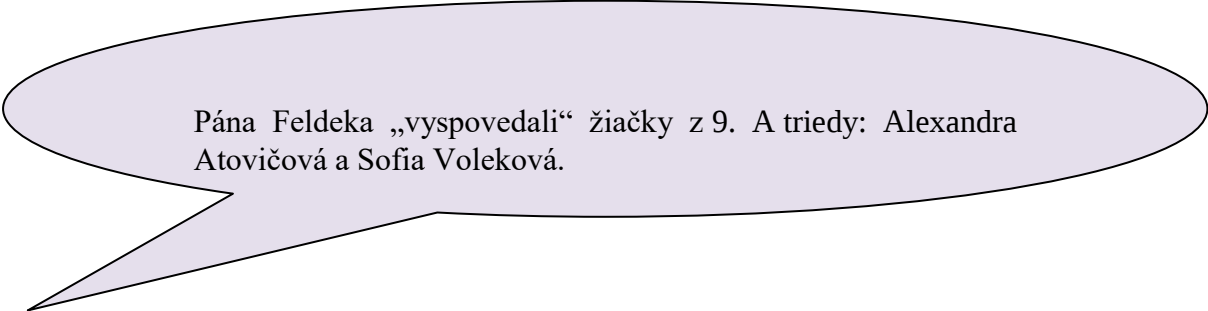
Čo sa vám píše lepšie? Poézia, próza alebo dráma?

Určite sa mi píše najlepšie dráma. Mám toľko temných zážitkov, ktoré by som musel v poézii hovoriť a musel by som sa prezradiť. Čiže mám tú výhodu, že píšem o postavách, ktoré nie som ja. Ani o Shakespearovi toľko nevieme, aký bol, kde bol a čo bol. Dokonca niektorý si myslia, že bol z neba. A to sa mi práve páči, pre toto píšem rád. vtedy môžem byť tými postavami skrytý.

Ktorú tvorbu zo slovenských autorov máte najradšej?

Keď som v Bojnjej, musím pochváliť aj Konštantína, ktorý napísal prvú staroslovienskú báseň – Proglas. Táto báseň sa prekladá ako predspev, ktorá sa začína slovom *pred*. Nemám rád, keď ľudia práve toto jedno z prvých slov vôbec nepoužívajú, lebo do slovenčiny prenikol taký ruský zlozvyk, používať miesto *pred* slovo *za*. Teda tento Proglas nie je len prvá slovenská báseň, ale aj prvá ruská, bulharská a celkovo všetky slovanské národy ju považujú za svoju prvú báseň, hoci nám patrí dupľovane. Nielenže bola prvá, ale aj vznikla na našom území. Preto mám rád Proglas.

Pán Feldek, ďakujeme Vám za rozhovor a prajeme veľa zvedavých čitateľov a tvorivých síl!

Pána Feldeka „vyspovedali“ žiačky z 9. A triedy: Alexandra Atovičová a Sofia Voleková.

Nechýbali ani podpisy....

Sústredene sme všetko zaznamenávali ☺

Boli sme v divadle

Celé divadlo bolo o Milanovi Rastislavovi Štefánikovi. Boli to ukážky z jeho života, čo dokázal a čo spravil. Bolo to posledné predstavenie a viac to už nebudú hrať. Divadlo začínalo o 10:00 a trvalo 3,5 h aj s prestávkou. Veľmi sa nám divadlo páčilo a samozrejme aj herci ☺. Po skončení predstavenia sme sa išli všetci spolu odfotiť, nech máme spomienku zvečnenú ☺. Po fotení sme sa s divadlom rozlúčili (dúfame, že nie nadhlo ☺). Plní zážitkov, ale i nových vedomostí sme šťastlivo dorazili domov. Tatiana Jančovičová 8. A

Mal horúcu hlavu, šialené plány, uhrančivé oči a planúce srdce. Milan Rastislav Štefánik. Náš najväčší hrdina. Slovenský aj svetový.

Bol vedec, astronóm, fotograf, iluzionista, cestovateľ, vynálezca, meteorológ, diplomat, letec, vojak, stratég, vizionár. No bol to hlavne človek hľadajúci šťastie a naplnenie - nielen pre seba, ale aj pre svoj národ. Boli ním očarení muži, ktorí ho stretli počas jeho života, milovali ho ženy aj celé roky po jeho smrti. Keby nie jeho odhodlania, po slovensky by sme sa možno rozprávali v kuchyniach, no nie na univerzitách a na divadelných doskách.

Pôvodná divadelná hra Štefánik - slnko v zatmení zachytáva jeho prerod z mladíka, ktorý sa vzoprel otcovi, na zrelého muža zomierajúceho vo chvíli, ako sa dotkol zeme republiky, ktorú sám založil. Diváci s ním budú prežívať najzásadnejšie okamihy jeho životnej cesty. Tie najšťastnejšie chvíle, keď má príležitosť pozorovať a zaznamenávať pohyb nebeských telies alebo keď stretáva svoju najväčšiu lásku. Ale aj chvíle pochybností a trápenia, keď proti nemu stoja armády, tisíce kilometrov zamrznutej zeme alebo ho zrádza vlastné telo. Príbeh nás prevedie od Košarísk po Tahiti, od parížskeho salónu až po nevlúdnú Sibír. Štefánikov príbeh je však predovšetkým príbehom o človeku plnom obdivuhodnej vnútornej sily, a tak nám nezostáva nič iné než držať mu palce, cítiť jeho odhodlanie, ctiť jeho smelosť, obdivovať jeho jasnozrivosť a nechať sa unášať jeho imagináciou.

Tvorím, tvoríš, tvoríme....

Niečo ako my

V pohári vína plávam bez zmyslov,
„Nemôžeš ho opustiť!“ kričí rozum môj.

Ten svet vonku je tak chladný.

Aký je to svet, keď sú ľudia chudobní a hladní?

Ten hlas kričí tak mocne vo mne: „Nalej si ešte!“

Ďalšia fľaša padne.

Biedne plávam v pohári celú noc.

Zúfalo prosím o pomoc.

Zaznel hlas celkom neznámy.

Už nevidím hlbokú riekku bolestí.

Čo ak nie som v žiadnej priepasti?

Tento hlas muž zvláštnej povahy vlastní.

Ach, tieto ľudské vlastnosti.

Svet zrazu vyzerá inak, akoby sa zmenil.

Otázkou však zostáva, zlepšil sa či zhoršil?

Bozk moje pery pocítili,
a my akoby sme po prvýkrát žili.

Stratená

Myseľ neviem vysvetliť slovami.

V slovách sa topím,
neviem, kde klesám,
o pomoc ťa prosím.

Sklenený diamant

Úlohu v živote máme asi každý.

Ja som bola paňou domu a ty jeho vlastník.

Deň čo deň vyhýbame sa sebe,
a pod jednou strechou spolu žijeme.

Omámená bola som v ten večer, keď som ťa
videla.

Problémy gigantické spôsobila...

V tú chvíľu, keď som sa zamilovala.

Dcéry so mnou doma plačú....

Keď okolo teba ženy tancovať začnú,
dievčatá spať konečne odídu a ty
s príchodom domov, prepichujúcim
pohľadom hľadiš na mňa so slovami:

„A ja hlúpy začal som si s rozbitým
sklom, keď som mohol s diamantom.“

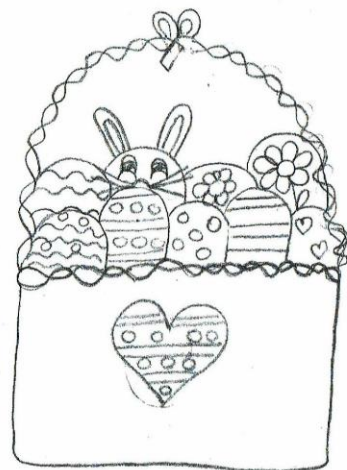
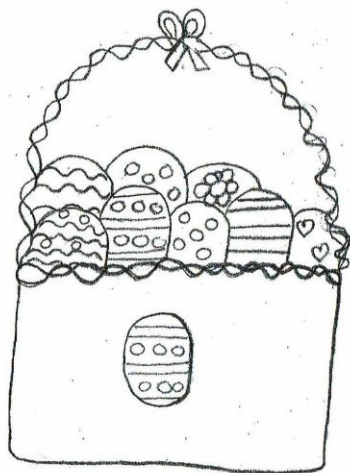
Toto je spomienka na diamant pravý,
čo otec vzal dcéram svojim,
nahradil kúpeným drahým.

Nezabudnuteľný..... zahodil ako vec,
zničil si život ten blbec.

-anonym

Nájdí 5 rozdielov

Veronika Mazáňová 5. A

Príbeh podľa skutočného príbehu

V jedného krásneho slnečného dňa sa u nás v garáži objavilo päť divných malých stvorení, ktoré sa medzi sebou mrvili ako také húsenice. Hneď som podišla bližšie, ale stále som si nebola istá, čo to je. Jedno som zodvihla na ruky a zistila som, že sú to mačiatka. Boli nádherné, ale bolo s nimi veľa a veľa problémov. Mačiatka rástli a rástli, a problémov bolo vždy viac a viac. Postavila som im krásnu ohradu, na ktorej som si dala maximálne záležať. No je pravda, že v nej chvíľu vydržali, ale bohužiaľ, to dlho nevydržalo a o chvíľu ju preskočili. Myslela som si, že keď ich rozdáme, že mi nebude až tak smutno, ale bolo a veľmi. Ale nakoniec som pochopila, že tam im bude lepšie. Ako napríklad u toho, koho asi všetci poznáte. Nebudem to zbytočne naťahovať, je to pani učiteľka Harmadyová. Ostatné mačiatka si

už nepamätám, kde sme dali. No nerozdali sme všetky, lebo nám jedno zostalo a voláme ho rôznymi menami, ako napr.: Kocúr, Leňochod, Tučko, Tmolko a veľa iných. Je pravda, že ho nikdy nevoláme pravým menom, ktoré je Charlie (Čarli). Je to s ním niekedy hrozné..... Idem vedľa neho, a on nie žeby sa uhol, ale on sa vyvalí na chrbát a chce, aby som ho škrabkala na bruchu. A ešte vôbec nechytá myši. Vyzerá to tak, že ani nebude. Napríklad, normálna mačka uteká za niečím čo hrkoce, alebo vydáva nejaký zvuk a ten náš Kocúr, Leňochod, Tučko, Tmolko si len sadne a pozerá sa na mňa, ako keby to nechápal. Jediná výhoda je, že sa s ním dá potúliť a maznať, čo sa s niektorými mačkami nedá. Aj keď je nezbedník, mám ho veľmi rada.

Viktória Matejová 6. A

Február – mesiac zamilovaných

Určite ste si všetci všimli, že pred 14. februárom boli dole na chodbe valentínske škatule, kde ste mohli hodiť svoju „valentínku“ – zamilovaný pozdrav, alebo len tak odkázať niekomu, žeho máte radi, a že si ho vážite. Odkiaľ však tento sviatok pochádza? A kto to bol sv. Valentín? Existoval vôbec? Tento sviatok a osobnosť sv. Valentína nám priblížia Janka Vyletelková, VikiAdamkovičová 7. A a Tomáško Ďuriška 5. A.

V deň, keď sa obchody začnú hmýriť červenými srdiečkami a darčekom pre zamilovaných, je tu 14. február, sviatok sv. Valentína. V tento deň si vyznávame lásku častejšie a intenzívnejšie ako inokedy. Túlime sa k sebe bližšie a obdarúvame sa nielen malými darčekom, ale aj bozkami, pohladeniami a nežnými osloveniami. Každý z nás si praje, aby bol milovaný a šťastný. Šťastie sa neraz ukrýva i v tých najmenších daroch. Keď sa v našom srdci usadí najväčšia bolesť a máme priateľa, ktorý nás podrží, je to ako svetielko, ktoré ožiari aj ten najtmavší kút. Každý chce prežiť skutočnú nenapodobiteľnú lásku, pri ktorej strácame dych, podlamujú sa nám kolena a úplne sa rozplývame v milovanom človeku. A tú najkrajšiu ružu „Lásku“ však treba polievať.

Ludská láska totiž uschne skôr než ruža....

Ak sa o ňu nestaráte a nepolievate ju svojou toleranciou, nehou, láskavosťou a voľnosťou.

Deň svätého Valentína, známy aj ako Deň zaľúbených, pripadajúci na februára, je pomocou pre zaľúbencov a tajných cititeľov. Podľa stáročnej tradície tento výnimočný deň milovaná osoba vyznanie odmietla, alebo aspoň zaň nepoďakovala. 14. február je populárny v Taliansku, Španielsku, Portugalsku, vo Francúzsku, v Británii, USA, Kanade, Japonsku, Austrálii i ďalších štátoch sveta. V Brazílii majú svojho Valentína 12. júna, deň pred sviatkom sv. Antona, patróna manželov. Ženy, ktoré ešte nie sú vydaté, vtedy nosia so sebou sošku sv. Antona, ktorému sa zdôveria s túžbou ísť k oltáru. V

Japonsku dávajú dievčatá chlapcom, nie vždy manželom či snúbencom, čokoládu. Tí, čo dostali tento darček, môžu o mesiac, 14. marca, dať dotyčnej bielu čokoládu.

V 90. rokoch 20. storočia prenikla tradícia pripomínania si Dňa zaľúbených, svätého Valentína, aj do štátov strednej a východnej Európy vrátane Slovenska. Výraznú podporu sviatku začali poskytovať podnikatelia, obchodníci, výrobcovia cukrovín, valentínskych suvenírov a darčiekov. Hypermarkety, supermarkety a ďalší predajcovia zamerali výzdobu, sortiment i reklamu na Deň zaľúbených. Do ponuky sa dostali napríklad špeciálne pohľadnice, tzv. valentínky, na ktoré môžu zaľúbenci napísať vyznania.

Na Slovensku časť verejnosti pokladá Deň svätého Valentína za komerčný sviatok, iní ho úplne ignorujú. Slováci najčastejšie v ten deň

darujú sladkosti a kvety. Deň zaľúbených nadobudol na Slovensku aj iný rozmer – Slovenský Červený kríž v spolupráci s Národnou transfúznou službou SR a hematologicko-transfúznymi

oddeleniami organizujú Valentínsku kvapku krvi. Jej cieľom je motivovať mladých ľudí, aby darovali krv a stali sa novými bezpríspevkovými darcami krvi. Valentínske darovanie krvi prebiehalo po celom Slovensku od 14. februára až do 21. marca 2019. Tento ročník už o 24. ročník kampane.

Janka Vyletelková, Viktória Adamkovičová

Sv. Valentín – patrón zaľúbených, snúbencov a mladomanželov (Terni - † 14. február asi 269, Rím)* bol kňaz, lekár a neskorší svätec. Význam mena: zdravý, silný, mohutný. Najstaršia zmienka o sv. Valentínovi sa nachádza v oficiálnych dokumentoch z 5. a 6. stor. Z 8. stor. máme dokument, ktorý hovorí o jeho umučení, sťatí a pochovaní. Dodnes sa vedú len nejasné dohady o tom, ako tento sviatok vznikol. Každopádne sa na jeho pôvod viaže legenda, ktorá hovorí o pohanskom kňazovi menom **Valentín**. Bol obrátený na kresťanskú vieru a žil v Ríme, údajne v 3. storočí nášho letopočtu. Práve podobný listok má najbližšie k jednej z najstarších legiend o svätom Valentínovi. Podľa nej pôvodne pohanský kňaz Valentín, obrátený na kresťanskú vieru, žil v Ríme v treťom storočí po Kristovi. V ríši v tom čase platil dekrét cisára Claudia, zakazujúci rímskym vojakom oženiť sa, pretože manželské radosti by ich odvádzali od plnenia vojenských povinností. Svätý Valentín považoval nariadenie za porušenie Božích zákonov a snúbencov tajne oddával. Za to skončil vo väzení. Aj tam pomáhal kresťanom, posilňoval ich modlitbami a robil zázraky. Najznámejším je vrátenie zraku dcére žalárника. Keďže Valentín sa viery nevzdal, 14. februára roku 270 ho Rimania popravili. Legenda dodáva, že Valentín stačil pred smrťou napísať listok žalárnikovej dcére s vyznaním lásky. Práve to sa stalo základom valentínskej tradície. Jeho odkaz hovorí o láske medzi Bohom a človekom. Lebo len v láske prichádza skutočný pokoj. Meno patróna zaľúbencov môžeme nájsť aj v názvoch obcí a miest. Vo Francúzku existuje obec s názvom Saint Valentin. U našich rakúskych susedov je zase obec s názvom SanktValentin, v Taliansku môžete nájsť mestečko San Valentino.

Tomáš Ďuriška

školách. Vážte si hlavne ich obrovskej trepezlivosti, ktorú musia prežívať. Nielen trepezlivosť, ale aj láskavosť. A to, že vás párkrát napomenú z toho si nič nerobte, chcú nás niečo naučiť. Takže ich neberte, že sú zlí ľudia, ktorí nám chcú zhoršiť prospech nečakanými písomkami a odpoveďami. Práve, že učitelia sú z tej zlej známky tiež veľmi smutní, a je to na nich niekedy dosť vidieť. Sú to dobrí ľudia, pretože nás chcú pripraviť na našu budúcnosť, v ktorej možno niektorí tiež sa stanú učiteľmi. Skúste raz povedať vašim učiteľom, že si ich vážite a určite sa potešia.

©Blahoželania a pozdravy

Ďakujeme

všetkým učiteľom
za ich záslužnú prácu.

Súťaže, olympiády a úspechy.....

Od minulého vydania sa žiaci našej školy opäť zapojili do rôznych vedomostných, ale aj športových súťaží a olympiád. Tieto súťaže, na ktorých sa od žiaka vyžaduje viac, ako možno pri ústnej odpovedi či písomke, bývajú často vyčerpávajúce. Vždy nás zachránilo prichystané menšie občerstvenie, ktoré nás posilnilo pri „ťažkom“ premýšľaní. Výsledky dosiahnuté v týchto súťažiach vám ponúkame v tabuľke nižšie.

Adam Jakub9. A

Volejbal	chlapci 9. ročník	4.
Futsal	chlapci 9. a 8. ročník	2.
Matematika	Adam Jakub	4.
Angličtina	M. Chudý	7.
	A. Jakub	15.
Geografia	E. Hudčková	5.
	A. Jakub	7.
	M. Belan	21.
Fyzika	A. Jakub	4.
Dejepis	A. Jakub	2.
	P. Baláž	9.
	L. Drahovská	10.
Slovenský jazyk	E. Hudčková	9.

Okrem úspechov v uvedenej tabuľke naši žiaci dosiahli úspechy aj v obvodnom kole recitačnej súťaže Hviezdoslavov Kubín a tiež v Biblickej olympiáde. Ponúkame vám tabuľku výsledkov ale aj fotografie ako dôkaz, že naši žiaci sú naozaj šikovní a robia dobre meno našej školy.

Blahoželáme našim spolužiakom, ktorí sa zúčastnili Biblickej olympiády, ktorá sa konala na pôde základnej školy v Horných Obdokovciach. Na prvom mieste sa zúčastnil tím, ktorý tvorili: Emanuela Hudčeková 9. A, Lucia Drahovská 7. A, a Tomáš Ďuriška z 5. A.

Naši úspešní recitátori

V našej škole sú ozajstné talenty na recitáciu. Dôkazom toho je aj umiestnenie žiakov na prvých trochmiestach.

V obvodnom kole, ktoré sa konalo v Topolčanoch, sa naši spolužiaci umiestnili nasledovne:

I. kategória poézia: 1. miesto Linda Belánová, próza: 2. miesto Natália Stoličná

II. kategória próza: 2. miesto Ivana Pokorná

III. kategória poézia: 3. miesto Tatiana Jančovičová, próza: 3. miesto Janka Vyletelková

Milí spolužiaci, ešte raz blahoželáme a ďakujeme za úspešnú reprezentáciu našej školy!

Recenzie

Naše žiačky napísali recenzie na dobré knihy a na najnovšie filmy, ktoré stojí za to si prečítať či pozrieť.

Alexandra Atovičová 9. A Filmové novinky za mesiac marec:

1. Ako vycvičiť draka 3

Kultová rozprávka, *Ako vycvičiť draka*, je späť s posledným pokračovaním od štúdia DreamWorks! Na ostrove Blp je dračí raj obývaný Vikingami, no nebolo tomu tak vždy. Vikingovia a draci bývali odveki nepriatelia, ale teraz už nežijú spolu v harmónii. Vládnú im mladý náčelník Štikút, ktorý miluje lietanie s jeho okridleným parťákom Bezzubým. A práve láska sa stane predzvesťou mrakov, ktoré sa nad ostrovom Blpom začnú šíriť. Štikút je v tom

nevinne, ale môže za to rozkošná biela dračica, ktorá doslova omráči Bezzubým. Avšak k brehom ostrova sa blíži nebezpečenstvo. Štikút a Astrid sa vydávajú pátrať po mýtni ospevovanom Skrytom svete, v ktorom by sa všetci draci mohli pred touto hrozbou ukryť. *Nájdú ho včas?* (V našich kinách od 21.2.)

Naše hodnotenie:

3. Dumbo

Štúdio Disney Pixar nám tento rok prináša znovu natočené verzie klasických disneyho príbehov späť k životu! Jedným z týchto rozprávok je aj sfilmovaný film Dumbo. Majiteľ cirkusu Max Medici poverí bývalú hviezdu HoltaFarrier a jeho deti Milly a Joe, aby sa starali o novorodeného slona. Sloník je svojimi obrovskými ušami na smiech publiku v upadajúcom cirkuse. Ale potom, čo sa zistí, že Dumbo vie lietať, zažíva cirkus neuveriteľný návrat. Zároveň sa o Dumba veľmi zaujíma podnikateľ, ktorý angažuje sloníka pre svoj najnovší zábavný podnik Dreamland. Dumbo stúpa na vrchol slávy vďaka spoločným vystúpeniam s očarujúcou a okázalou kráľovnou vzduchu ColetteMarchantovou. Čoskoro však HoltFarrier zisťuje, že pod nablýskaným povrchom zábavného podniku Dreamland, sa skrýva nejedno temné tajomstvo. *Čo sa však stane s malým Dumbom?* (V našich kinách od 28.3.)

Naše hodnotenie:

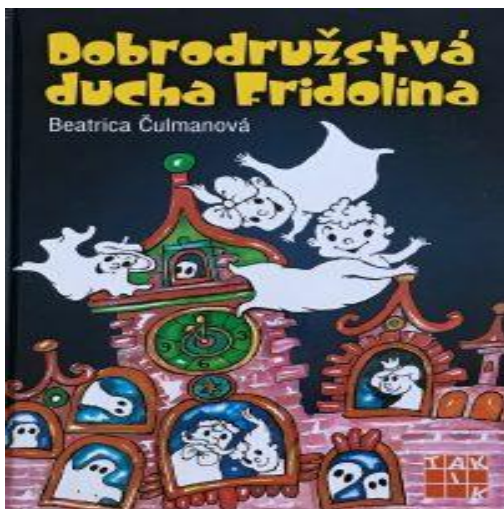
Recenzie a odporúčania kníh ☺ takže hor sa do čítania! Emma Paškrtová 9. A

John Green: Poučka o podstate predvídateľnosti Katherin

John Green je veľmi známym autorom románov pre tínedžerov, ako napríklad: Na vine sú hviezdy či Kam zmizla Aljaška. V tejto knihe sa stretávame s chlapcom Colinom, ktorý má jasnú predstavu o svojej vytúženej priateľke: musí sa volať Katherin. A dokonca ju našiel 19-krát, no vždy sa s ním jeho nová vysnená Katherin rozišla. Colin má kamaráta Haasana, ktorý mu navrhne aby išli cez letné prázdniny na roadtrip. Autor veľmi vtipne opisuje situácie a život tínedžerov. V knihe nájdeme nešťastné lásky či vtipné situácie dospievania a ukazuje, aké dôležité je plniť si sny

BeatricaČulmanová:

Fridolína Vydavateľstvo roka obohatilo knižný trh o ducha Fridolína. Autorka predstavuje nezbedného deti zažijú veselé prečítaní sa už zaručene Útla knižočka v sebe ukrýva príbehov, ktoré sa veľmi spánim.

Dobrodružstvá ducha

Taktik koncom minulého detskú knihu Dobrodružstvá BeatricaČulmanová v nej ducha Fridolína, s ktorým dobrodružstvá a po jej žiadneho ducha nezľaknú. sedemnášť krátkych dobre osvedčia aj pred

Výroky (hlášky) žiakov

To sme akože fakt povedali?!

Učiteľ: Včera sme sa na porade o tebe bavili. Žiak:
Dúfam, že v dobrom.

Čo nerátaš? Štrajkuješ?

Kde sídlili grécki bohovia? Vo Vysokých Tatrách.

Kto objavil hrobku egyptského faraóna? Sherlock Holmes.

Vymenuj gréckych bohov: Afrodita, Mojžiš.

Ako sa volá táto rieka v Egypte? Vltava.

Kto nakreslil prvú mapu? Neandertálci.

Povedz meno gréckeho filozofa: Mozart.

Ako delíme spojky? Spojkové a bezspojkové.

Ktorý básnik sa narodil na Orave a neskôr sa pomad'arčil? Ezop.

Na aké dve skupiny delíme citoslovci? Vlastné a zadané.

Prečo je inštrumentál slova žihľava na konci –u? Lebo je tá žihľava, tá baba.

Slovné spojenie so svojím je v akom páde a čísle? Singulár jednotného čísla.

Aké sú tieto priamky? Rovnoramenné.

Čo je to Európska únia? Tam, kde sa kradne.

Čo spôsobí alkohol v našom tele, keď vyprchá? Opicu.

Vyskloňuj slovo jeden. Ty jeden, ja jeden, on jeden....

V Holandsku sa sadia tulipány ako u nás žito.

Kto je prezident SR? Andrej Danko.

Najväčšie pútnické miesto na Slovensku? Jeruzalem.

Na Testovaní 9: Ako rýchlo ubehol krúžok. Ani si nepamätám, kedy som tam bol naposledy.

Veď vy sa dosmejete, keď vás prejde smiech.

P. uč. príde k počítaču a spýta sa: Kde je myška? Žiačka Miška sa ozve: Tu.

